

איש קטן/אריק פרום

פעם היה איש קטן, הוא חי בבית קטן במקום קטן,

וכל חייו התנהלו במסלול קבוע וקטן.

והמחשבות היו גם הן קטנות.

בשעה 8:00 בבוקר צלצל השעון הגדול,

והאיש הקטן נבהל, המחוגים הגדולים

אמרו לו: איש קטן קום ורוץ לעבודה!

בעבודה השעון הקטן צרח נורא, בכל כוחו

בשעה 13:00 שוב צרח עליו השעון: "הגיע הזמן ארוחת צהרים!"

והאיש הקטן והמבוהל ידע שעכשיו צריך לאכול

בשעה 15:00 אמר לו השעון: איש קטן, משוחרר אתה עד מחר, התייצבות ב- 8:00.

והאיש הקטן חזר לביתו, בשעה 20:15 (כל ערב חוזר חלילה!) לחץ על כפתור הטלויזיה הגדולה,

ב- 22:00 כיבה המכשיר סופית לערב זה, האיש הקטן עלה על מיטתו, כאשר עניו תלויות בתחינה בשעון הגדול מעל לראשו.

לאיש הקטן היה הכל כלום לא חסר לו מלבד איזו אהבה קטנה, עניין קטן, אושר קטן, טעם קטן, לחייו הקטנים...